

Dagthema: ‘De Zegen van Jouw Naam - Je naam genoemd’

Overweging zondag 3 december Voorganger: Bert van der Meer

“... Dat woord dat onze honger stilt ...

*We kunnen erop vertrouwen dat dat komt als we dat nodig hebben,
als we ons in rust, in gebed, in overgave richten tot de Eeuwige.*

Als we ons richten op wie we kunnen zijn voor de ander.

Die hoop mogen we hebben ...”

Openingsgebed

Aan God die al wat is, geschapen heeft
en leidt,
aan Hem die door ons genoemd mag
worden: Vader,
dragen wij in eerbied dit samenzijn op.
Wij delen brood, wij delen wijn,
en wij ontmoeten elkaar in de Naam van
de Vader,
de Zoon en de heilige Geest. Amen.

Lied: De zegen van jouw naam

*Jannet Delver / Mariëtte Harinck
(naar Hildegard von Bingen)*

Geef ons een woord, een zin
die onze honger stilt. (2x)
En zie ons aan, zoals een ziende blinde,
(2x)
opdat wie vlucht niet hulpeloos vergaat
(2x)
en in de nacht de zegen van jouw naam
niet zal verdwijnen

Adventserie 2023
De Zegen van Jouw Naam

Zondag 3 december 2023
Je naam genoemd:
Geef ons een woord, een zin die alle honger stilt

*Als je naam wordt genoemd, als je gezien wordt en erkend, dan ben je daar
thuis. Waar voel jij je gezien en gewaardeerd?*

Voorgangers:
Bert van der Meer
Marjan van der Meer

De Duif – Prinsengracht 754 - Amsterdam

Welkom en Inleiding

Welkom in deze viering op 3 december 2023 in de Duif. Samen met Marian ga ik voor in deze viering met het thema ‘Een zin die onze honger stilt’. Het bijbehorende lied hebben we net gezongen. Dat lied hebben we als voorgangers gekozen voor de Kerstserie. Bij het einde “in de nacht de zegen van jouw naam niet zal verdwijnen” is het Kerstmis.

De zin van vandaag, die dus 'onze honger stilt' is dus een beloftevol bericht. In de Kerst-serie is dat het bericht dat een kind zal worden geboren. Meer algemeen is dat een positieve boodschap die ons inspireert, verwarmt, bemoedigt.

Ik heb een andere lezing gekozen dan ik bij de voorbereiding heb aangekondigd, omdat de Marcus lezing die vandaag op het programma stond op een aantal plekken woordelijk overeenkomt met de Matteus-lezing die we vorige week bij Natasja lazen. En als het nou een mooie tekst was waar je geen genoeg van kunt krijgen, maar het is er eentje die gaat over hel en verdoemenis. En daar wil ik u, als ik de keus heb, en die heb ik, geen twee zondagen achter elkaar mee opzadelen.

We lezen uit de brief aan de Korintiërs waar iets mis was in de gemeenschap.

En we krijgen een inkijkje in Paulus' leven in gevangenschap, we lezen het eerste stuk van zijn brief aan de christen van Filippi, de Filippenzen. Leerzaam vond ik dat altijd, als kind, dat je leerde over steden en streken die je in de Aardrijkskundeles niet tegenkwam.

Ik realiseerde me dat mensen vroeger, niet eens zo héél lang geleden, zichzelf uitdrukten en tot elkaar verhielden via brieven. Daarin uitte je je, vrijelijk of niet, tot meer en minder bekenden van je. Van de briefschrijvers van de liaisons dangereuses tot de brieven van Van Gogh aan zijn broer Theo. In de overweging stappen we weer even in de wereld waarin het geschreven woord zeldzaam, inspirerend en kostbaar was. Het gaat vandaag om een zin die onze honger stilt'. Die positieve boodschap die ons inspireert, verwarmt, bemoedigt. Graag denk ik daar met u over na, straks, in de overweging.

Ik wens ons een goede dienst

Eerste lezing: Korintiërs 1, 1-9

Dit is een brief van Paulus aan de christenen in de stad Korinte, en aan iedereen op aarde die in Jezus Christus gelooft. Ik schrijf deze brief samen met mijn vriend Sostenes. Ik ben een apostel van Jezus Christus. God zelf heeft mij als apostel uitgekozen. En hij heeft ook jullie uitgekozen om bij de Heer Jezus Christus te horen.

Ik wens jullie toe dat God, onze Vader, en de Heer Jezus Christus goed voor jullie zijn en jullie vrede geven.

Ik dank mijn God steeds, omdat hij zo goed voor jullie is. Hij heeft ervoor gezorgd dat jullie in Jezus Christus gingen geloven.

Dankzij Jezus Christus hebben jullie veel bijzondere krachten van de heilige Geest gekregen. Want jullie spreken de woorden van de Geest, en jullie hebben bijzondere kennis. Daaraan is te zien hoe sterk jullie geloven in het goede nieuws over Jezus Christus. En nu wachten jullie op zijn terugkeer uit de hemel.

Onze Heer Jezus Christus zal jullie kracht geven tot het einde. En op de dag dat hij terugkomt, zullen jullie gered worden. Want dan zal er bij jullie niets verkeerd te vinden zijn. Jullie kunnen op God vertrouwen. Hij heeft jullie uitgekozen om met elkaar een eenheid te vormen. Samen zijn jullie de kerk van zijn Zoon, onze Heer Jezus Christus.

Lied: Naamloos

Huub Oosterhuis / Antoine Oomen

Naamloos schooiert liefde langs de wegen,
die beweegt de zon en alle sterren.

Naamloos schooiert liefde langs de wegen,
ziet de mensenkind'ren al van verre,
zoekt hen op in hun bezeten dromen,
wekt hun rede weer, hervindt hun namen,
temt de stormen van hun vergezichten,
sluit de deur toe achter hun verleden.

Naamloos schooiert liefde langs de wegen,
die ons geeft nieuw licht in onze ogen,
ons doet hopen dat nog nooit geziene:
nieuwe aarde op de vloed heroverd.

Die in diepe zinverloren nachten
schenkt een uur van waarheid en genade:
hakt bronaders in de rotswand open,
plant een eiken woud op woeste hoogten.
Levend woord dat nooit ons zal ontbreken,
aller mensen naam en zielsbeminde, (2x)
naamloos schooiert liefde langs de wegen
die beweegt de zon en alle sterren. (2x)

Naamloos schooiert liefde langs de wegen
maar vindt in mensen rust en duur.
Naakt en veilig - wij die nog leeg zijn
en ongenadig, halve waarheid,
kiltte, schemer, kreupelvuur:
Liefde, neem ons dit uur,
dat wij ontvangen, weten. (2x)

Tweede Lezing: Filippenzen 1

Van Paulus en Timoteüs, dienaren van Christus Jezus. Aan alle heiligen in Filippi, die één zijn met Christus Jezus, en aan de leiders en dienaren van de gemeente. Genade zij u en vrede van God, onze Vader, en van de Heer Jezus Christus.

Ik dank mijn God altijd wanneer ik aan u denk, telkens wanneer ik voor u allen bid. Dat doe ik vol vreugde, omdat u vanaf de eerste dag tot nu toe hebt bijgedragen aan de verspreiding van het evangelie. Ik ben ervan overtuigd dat Hij die dit goede werk bij u begonnen is, het ook zal voortzetten tot het voltooid is op de dag van Christus Jezus. Het spreekt vanzelf dat ik zo over u denk, want u allen ligt me na aan het hart. U hebt immers allen deel aan de genade die mij geschonken is nu ik gevangenzit en de waarheid van het evangelie verdedig. God kan getuigen dat ik naar u allen verlang met de genegenheid van Christus Jezus.

Ik bid dat uw liefde steeds meer aan inzicht en fijnzinnigheid wint, zodat u kunt onderscheiden waar het op aankomt. Dan zult u op de dag van Christus zuiver en onberispelijk zijn, vol van de vruchten van de gerechtigheid, die u dankt aan Jezus Christus, tot lof en eer van God.

Overweging

Korinthe was een grote havenstad, waar veel handel werd gedreven. Er waren veel tempels en gebedshuizen voor verschillende geloven. Paulus verbleef daar ongeveer 1,5 jaar en leerde de mensen daar goed kennen. Nadat hij daar was weggegaan ontving hij berichten dat het niet goed ging met die gemeenschap. Er waren problemen van allerlei aard. Het ging over de favoriete voorganger, over sex en partnerkeuze,

over het eten van offerdieren en over het geloof in de letterlijke verrijzenis van Jezus. Hij geeft antwoord op al deze de problemen met door hen het evangelie voor te houden. Het stuk dat wij lezen is een inleiding op de brief.

Een brief was een zeldzaamheid

In die tijd waren er veel minder mensen die konden lezen en schrijven. En een brief was een zeldzaamheid. Ik stel me zo voor dat een brief van Paulus in die gemeenschap met gejuich werd ontvangen en werd gelezen door degenen die dat konden. Dat ze elk woord proefden totdat ze het helemaal begrepen. En daarna de brief in de gemeenschap voorlezen zodat iedereen er kennis van kon nemen. Het valt me op hoe positief hij spreekt tot de gemeenschap, hoe hij hen écht een hart onder riem steekt.

Dan de lezing uit de brief aan de Christenen van Filippi. Filippi is een stad in Macedonië die genoemd is naar de vader van Alexander de Grote. Zo lang bestond deze stad al. De gemeenschap daar is de eerste die Paulus stichtte in Oost-Europa, in Macedonië. Dat was een provincie van het Romeinse Rijk met veel oud-soldaten die erg patriottisch was. Dit was niet echt een veilige omgeving voor Christenen. Ze werden daar negatief bejegend en van tijd tot tijd ook vervolgd. Niettemin was daar een inspirerende en groeiende gemeenschap.

Zijn lot, gevangenschap, vervulling van zijn leven

Deze brief is anders dan de andere brieven van Paulus, waarin hij vooral de problemen van de gemeenschap adresseert. Deze brief is namelijk gestart als bedankbrief voor het geld dat de Filippenzen Paulus in gevangenschap stuurden; één van hen bezoekt Paulus in gevangenschap, met gevaar voor eigen leven. In die brief geeft Paulus eigenlijk een korte samenvatting van het verhaal van Jezus, met verwijzingen naar Genesis en de profeet Jesaja. En hij ziet zijn lot, gevangenschap, niet als een straf, maar als een vervulling van zijn leven. Dus wat de uitkomst ook is, of hij wordt veroordeeld of vrijkomt, het is goed en hij hoopt dat hij vrijkomt, zodat hij meer christen-gemeenschappen kan stichten.

In het stuk dat wij lezen uit hij zijn dankbaarheid (“Ik dank mijn God altijd wanneer ik aan u denk”) en zijn vreugde. En wenst hij dat “hun liefde steeds meer aan inzicht en fijnzinnigheid wint”. Opnieuw die uitbundigheid. En dat was ook nodig, denk ik, omdat

ze vervolgd werden. Door het woord vol vuur door te vertellen hou je immers het verhaal levend.

De hoop levend houden

In de voorbereiding voor deze viering vroeg ik hoe je de hoop levend houdt, ook als de omstandigheden slecht zijn. De antwoorden die ik kreeg waren ontwapenend. Iemand zei: “Je wanhoop bestrijden door terug te kijken, hoe je eerder hebt gewanhoopt en het toch goed kwam. Op die manier geef je weinig ruimte aan de wanhoop. Iemand anders zei: “Tevreden zijn met jezelf, met de mensen om je heen”. Een ander: “Wat verwachten anderen van mij. Kan ik dat in redelijkheid van mezelf verwachten?”

Dat maakte mij duidelijk hoe belangrijk het perspectief is waarin je je gedachten ziet en ik moest denken aan een lezing van een coach, Erik Bertrand Larsen, die een bestseller schreef met ‘Helweek, de week die je leven verandert’. Ik deed al twee keer zo’n ‘Helweek’ – ik kan er na de viering over vertellen.

In de lezing die hij gaf vertelde hij ons dat hij als commando bij het Noorse leger werd ingezet bij een missie in voormalig Joegoslavië. Dat was in oorlog begin jaren ’90 en westerse militairen, waarnemers, werden regelmatig gevangengenomen door de Serven om te worden gebruikt als menselijk schild, want de NAVO voerde toen bombardementen uit.

SAS-commando’s

Hij werd ingezet voor een missie om een aantal gevangenen vrij te maken en hij ging op pad met twee ervaren SAS-commando’s, uit het Engelse leger, die wel worden gezien als de besten van de wereld. Met z’n drieën gingen ze vroeg in de morgen op pad. Het was net licht aan het worden. De missie zou slagen als ze niet ontdekt werden, want dan was escalatie niet onwaarschijnlijk en zou de missie waarschijnlijk mislukken.

Hij zat daar op zeker moment op één knie, met z’n geweer voor zich uit en er werd geschoten. De andere twee knielden ook en ze schuilden achter een muurtje. Daar bleven ze zitten en deden... niets.

Nou had hij in zijn training geleerd dat je óf moest terugschieten, óf moest vluchten, maar blijven zitten was altijd een slecht plan. Dus stootte hij de militair aan die voor hem zat en zei hem: schieten of vluchten, maar hij kreeg een arm terug, een teken dat hij stil moest blijven.

“Is it good?”

Er werd wéér geschoten en nogmaals stootte hij zijn voorganger aan, nu wat harder. En deze legde zijn geweer neer, zette een grijs op z’n gezicht en zei: “Eric, would you like a cup of tea?”. En hij, trillend van de spanning, knikte. De militair ritste zijn Parka open en haalde daar een thermosfles uit, draaide de dop eraf, goot thee in het kopje en bood het aan aan hem. Met trillende handen nam hij het aan. De militair wachtte rustig tot hij een slok genomen had en zei toen: “Is it good?” en Erik knikte, trillend. Toen legde de militair uit dat ze uit het geluid en de richting van het vuur konden opmaken dat het niet militair was (“waarschijnlijk een dronken man met een geweer”) en wat ze zouden gaan doen: hij moest hen dekking geven terwijl zij verplaatsten naar de andere kant van de weg. Zij zouden dat dan doen voor hem. Daarna gingen ze nog 300 meter verder naar

de gijzelaars, die ze zouden bevrijden en vóór acht uur 's-Ochtends zouden ze terug zijn op hun basis.

En zo geschiedde.

Erik wist toen dat je, in alle omstandigheden, iets ánders kunt denken dat wél past bij wat je te doen staat. In zijn geval paste zijn angst niet bij een missie die gebaat is bij stilte en snelheid.

Woord dat honger stilt

Iets anders denken is precies wat Paulus deed toen hij gevangen zat. Een Romeinse gevangenis was geen picknick en het was niet moeilijk om daar te wanhopen. Maar in plaats daarvan vertelde hij alle soldaten daar waarom hij gevangen zat én berustte in zijn lot, wat dat ook mocht zijn. De Christenen in Filippi bracht hij bemoediging, uit dankbaarheid én om hen te steunen, omdat hij wist dat verbondenheid hoop brengt. Dat woord dat onze honger stilt... We kunnen erop vertrouwen dat dat komt als we dat nodig hebben, als we ons in rust, in gebed, in overgave richten tot de Eeuwige. Als we ons richten op wie we kunnen zijn voor de ander. Die hoop mogen we hebben. En hoop doet leven.

Moge het zo zijn.

Pianomuziek

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in de God van het leven,
die vreugde vindt in ieder mensenkind.
Die als een herder zoekt totdat Hij de verlorene heeft gevonden.
Die zorgzaam is als een vrouw die oog heeft voor het kleinste.
Die als een echte vader zijn kinderen niet in de steek laat.

Ik geloof in Jezus, onze broeder,
die mij laat zien wie God is. In zijn blijdschap om mensen
die Hij weer op hun voeten zet, gaat de hemel open,
is er uitzicht, ook voor mijn kleinheid.

Ik geloof in de heilzame Geest,
die zich op de onverwachtste momenten
openbaart in de vreugde van mensen
die meeleven met een nieuw begin,
met hervonden kansen van anderen.

Ik geloof dat die Geest zich ook in mij
kan openbaren.

Ik geloof in de gemeenschap die ontstaat in mensen die het zoeken niet moe worden,
die het vinden vieren, in dankbaarheid aan de God van het leven.

Amen.

Collecte

In de Duif dragen veel mensen bij door middel van een periodieke / jaarlijkse bank- of giroafschrijving. Mocht je hier (nog) geen gebruik van maken, dan kun je vandaag ook een bijdrage in de collecteschaal doen of de QR-code scannen. Daarmee kunnen we de kosten betalen die we als gemeenschap moeten maken o.a. om wekelijkse vieringen te kunnen houden (zoals de forse huurkosten van deze kerk). Je bijdrage wordt erg op prijs gesteld. Hartelijk dank !!!

Intenties die werden opgeschreven in het groene boek

Tafelgebed

V. Jij, naamloos vanaf den beginne, wie ben je?

A. Ben je het licht in onze ogen,
de tranen die er zo vaak achter branden?
Ben je het licht in ons hart,
het onstuimige leven in onze aderen,
de kracht in onze ledematen?
En ben je ook onze zwakheid,
ons verslijten aan dit leven,
onze kwetsbaarheid en onmacht?

V. Ben je onze hoop en wanhoop,
ons geloven en ons twijfelen?
Ben jij die ziel in ons lijf?
Die stem, die drang tot goedheid,
liefde, vechtlust, hoop en volhouden
die wij levenslang in ons horen, voelen?

A. Daartoe is de Mensenzoon gekomen:
niet om gediend te worden maar om te dienen,
en zijn ziel te geven
tot bevrijding van velen in deze wereld.
Zo sprak ooit een mens als wij,
Jezus van Nazareth, die wij hier gedenken.
Die man die brood en wijn deelde
als teken van zijn dienstbaarheid,
als teken dat hij zijn ziel wilde geven
tot bevrijding, redding en opstanding.

Nodiging

Jezus deelde zijn leven met zijn leerlingen. Bij de laatste maaltijd die ze met elkaar aten, deelde hij brood en wijn als symbool van het delen van zijn leven. Dat symbool doen wij hem na, het is een teken dat ons met elkaar verbindt en hoop geeft.

In de Duif is iedereen welkom aan de tafel. Wie je ook bent, waar je ook vandaan komt, wat je ook gelooft of niet gelooft. Je deelt dit uur met ons, en bent welkom om te delen. Komt dan, want alles is gereed.

Breken en delen van brood en wijn

Lied: Geschreven staat

Huub Oosterhuis / Tom Löwenthal

Geschreven staat dat uw Messias komt
op zonnevlagen, vleugels van genezing
en dat Gij komt in hem, wees hier aanwezig
opdat wij in ons vlees uw naam aanschouwen.
Verschijn. De nacht is diep, de dagen leeg.
De mensen sterven en zijn niet gelukkig. (2x)

Zoals uw woord in den beginne sprak,
zoals uw licht in den beginne lichtte,
zo kome uw Messias, uw knecht-koning,
een mens waarin Gij U te kennen geeft.
In diepe nacht is hij de weg gegaan
die in de afgrond voert der sprakelozen. (2x)

Wees hier aanwezig, nu, als toen in hem.
Wij waren ver weg, Gij een vreemde God,
een onbekende naam, één van de velen.
Maar hij heeft ons uw naam bemind gemaakt.
Een zoon van uw Tora, in U geworteld,
die ons geworden is tot heer en meester. (2x)

Onze Vader

Sioux Indianen, Verenigde Staten

Grootvader, Grote Geest,
U was er altijd en voor u was er niets.
Er is er maar een tot wie we bidden kunnen.
De sterren aan de hemel, ze behoren u,
Van u zijn de grasvlakten van de aarde.
U bent ouder dan alle gebrek,
ouder dan alle pijn,
ouder dan welk gebed.
Grootvader, Eeuwige,
vul ons met licht.
Geef ons inzicht zodat we begrijpen,
geef ons ogen, zodat we zien,
geef ons oren, zodat we horen.

Leer ons hoe te gaan over de aarde
en al het geschapene als familie te zien.
Help ons, want zonder u zijn we niets.
Amen

Activiteiten en informatie

Lied: Niemand anders

Huub Oosterhuis / Antoine Oomen

Scheur de wolken uiteen en kom.
Hier, nu, wees onze God, wie anders?
Niemand anders heeft ons gezocht,
niemand anders heeft zo geroepen
als een verliefde: dit is mijn lichaam,
open mij, eet mij, hier is mijn hart,
drink mijn ziel, hier ben ik, hier ben ik.

Als een verlorene heb je geroepen
en ons hart draaide om, en hoorde.
Waar ben je nu?
Waar bleef je hartstocht?
Ben je niet meer die ene van toen?
(2x)

Zegenbede

Petra Kerssies / Tom Löwenthal

V. Ga nu allen heen in vrede
met woorden van een ver verleden
gezegend gij met Abraham, Sara, Hagar, Ismaël en Isaak.
A. Moge de Levende ons zegenen en behoeden.
Moge zijn aangezicht ons verlichten en ZHIJ ons genadig zijn.
Dat ZHIJ met ons is en wij in vrede leven.